

Els nostres valors musicals i teatrals, ara

Francesc Olivella i Company

per Daniel Sanahuja i Capella.

Va néixer a Sabadell el 28 d'agost de 1927 en el domicili patern, carrer de Sant Jaume n.º 8 bis, començant els seus estudis primaris a l'edat de quatre anys al col·legi de les Escoles Pies amb el tan recordat "hermano Viola".

A l'any 1936, forçat per les circumstàncies derivades de la guerra civil inicià el curs escolar 1936-1937 al Col·legi Mercantil, el popular "Cal Tatché", primer amb el Sr. Deu, continuant el curs següent amb el director del Col·legi Sr. Lluís Salas i Chandri.

Simultàniament iniciava estudis musicals sota l'ensenyança del seu pare, el mestre Josep Olivella i Astals, gran impulsor de l'Obra Claveriana a la nostra ciutat el qual ens deixà per sempre el 22 d'octubre de 1981, i a qui, l'Ajuntament dedicà una plaça en la que situà el Monument erigit a la seva memòria per subscripció popular el dia 4 de desembre de 1983.

En aquelles dates, en Francesc Olivella i Company ingressà a l'Escola Municipal de Música que estava situada al carrer de Gràcia, entre Pare Sallarès i Escola Pia que dirigia el mestre Josep Masllovet i Sanmiquel. Amb els professors Mateu Rifà i Eleonora Guarro va seguir diversos cursos de Solfeig, Teoria i Piano. Ja en el transcurs de la seva infantesa començà a manifestar bona predisposició per l'oïda musical i sentit del ritme, posat de manifest en la seva participació en el festival de Fi de Curs, que junt amb diversos alumnes del Col·legi Mercantil, organitzava el Sr. Salas amb la direcció musical del mestre Daniel Sanahuja i Capella.

Vers l'any 1945, amb motiu de la reorganització de l'Orfeó de Sabadell que amb tant d'entusiasme com dedicació portà a terme el seu mestre-fundador Planas Argemí, entrà a formar part de l'esmentada massa coral, en la que contactà amb la gran bellesa de la música polifònica, participant amb delectança en la presentació de l'Orfeó de Sabadell al Palau de la Música Catalana de Barcelona cap a finals del 1946 i l'immediat viatge artístic efectuat a Madrid entre el 5 i el 10 d'abril següent, tota vegada que era el primer viatge de certa envergadura que el jove cantaire realitzava.

Amb els companys orfeonistes Josep Gumí (tenor primer), Josep Guillem (tenor segon), ell com a baríton i Rafel

Molins (baix) varen fundar el prestigiós "Canigó, Quartet Polifònic", la primera audició pública del qual tingué lloc el dissabte 28 de febrer del 1948 amb gran èxit. En el transcurs dels anys, les actuacions de l'esmentat Quartet han estat molt celebrades i rememorades amb complaença.

Amb bona predisposició per la direcció coral, sens dubte influenciada pel reconegut mestre que fou el seu pare, a la segona meitat del mateix any 1948 fou requerit per fer-se càrrec de la direcció de l'Agrupació "Coral Talia" fundada cinc anys abans, succeint el mestre castellarenc Cecili Mussons, el qual havia rellevat el mestre-fundador de l'esmentada Agrupació Josep Monné, component de molts anys de l'Orquestra Muixins.

El seu debut amb l'Agrupació Coral Talia fou molt celebrat, dirigint-hi els tradicionals cants de "Caramelles" per primera vegada a l'Abril de 1949. Des

de llavors, no ha deixat de dirigir ni un sol any tant entranables cantúries de la nostra terra, escampant les "caramelles" en diversos àmbits de la ciutat nadiua i comarca.

El mateix any 1949 inicià el servei militar, essent-li possible simultanejar amb els seus quefers professionals (en aquella època en una sucursal bancària) la direcció de l'esmentada Agrupació Coral Talia i com a cantaire de l'Orfeó en haver estat destinat a la desapareguda caserna d'artilleria del carrer de Tarragona de Barcelona, ubicada en terrenys avui ocupats per l'estació central de la Renfe (Sants). Cal fer esment també que amb diversos companys de "mili" vénen celebrant una trobada anyal.

Coneguda la seva afecció al cant coral per un sargent del regiment al qual pertanyia, en el transcurs de la temporada de campament militar vora la localitat de Gavà, el nostre biografiat formà un cor amb diversos soldats i en la festa de comiat del període de campament que s'organitzà, s'interpretà entre altres composicions i sota la seva direcció les inspirades estrofes de "L'Emigrant", de Mn. Cinto Verdaguier i Amadeu Vives, (cosa bastant insòlita en aquella època) que foren entusiàsticament aplaudides pel públic assistent a la vetllada.

A l'any següent, 1950, realitzà una magnífica excursió artística i d'esplai amb l'Agrupació Coral Talia a Saragossa i Madrid, inici de les excel·lents sortides anyals portades a terme per l'esmentada entitat claveriana, de les que destaquem novament a Madrid i Toledo (1953), Lloret de Mar en diverses ocasions, Seu d'Urgell, Puigcerdà, Mont-Lluís i Font-Romeu (1954), Palma de Mallorca i altres contrades de l'Illa (1955), València, Alacant i Elx (1958), Girona, Banyoles i Olot (1959), tercer premi del Concurs Regional de Manresa (1960), segon premi en el Concurs Regional de Vilafranca del Penedès (1962), Pamplona i Sant Sebastian (1963), etc.

En el mateix any 1963 fou sol·licitat per la Junta Directiva de la Societat Coral "Estrella Dorada" per fer-se càrrec de la direcció del Cor, succeint en aquest comès el distingit compositor i instrumentista de sardanes Josep Aufferil. La gestió del mestre Olivella i Company resultà tant fructífera com era

Homenatge al Mestre Olivella. Monument i plaça al seu nom. Francesc Olivella dirigint les Corals. 11-XII-1983.

Agrupació Coral Talia.

d'esperar, donada la seva ja provada experiència en el camp de la música coral popular; a partir de llavors simultanejà la direcció ambdues entitats corals: "Talia" i "Estrella Daurada".

El 22 de maig de 1965 l'Agrupació Coral Talia li dedicà un emotiu acte d'homenatge, fent-li ofrena d'un artístic pergami (obra del gran artista Manuel Rallo, ja desaparegut), amb el beneplàcit dels nombrosos concurrents. L'esmentada entitat ja l'havia fet objecte d'un acte de simpatia, entregant-li una medalla commemorativa de recordatori, al mes d'octubre del 1951 amb motiu del seu prometatge amb la que havia d'ésser la seva muller estimada i companya d'il·lusions i esperances Na Maria Alíer i Prats, amb la qual va contraure matrimoni el 15 d'octubre de 1952.

I... segueixen els desplaçaments artístics i d'esplai a diferents llocs de dintre i fora de Catalunya, amb les cantúries de les dues entitats claverianes objecte dels seus afanys: paratges de la Costa Brava (1965), segon premi del concurs comarcal de Cerdanyola (1967), Berga i Pobla de Lillet (1968), Figueres i Camprodon (1970), Vall d'Aràn (1971), Vall d'Ordessa (1972), Andorra (1973), Perpignan i Carcassone (1974), Castelló de la Plana i Monestir de Pedra (1975), Monzón i Alcañiz (1976), Sort i Artesa de Segre (1977), Penyíscola i Morella (1978) Sabiñàigo i Pirineu Aragonès (1979), Cerdanya i Andorra (1980), Vall d'Aran i Bohí (1981), Pamplona i San Sebastián (1982), Monestir de Pedra, Soria, L'Estartit i Pals (1983), Albacete i l'anomenada "Suïssa Manchega" 1984, Eivissa i Mallorca (1985)...

A la fundació de la "Coral Sant Lluc", creada en el si de l'Acadèmia de Belles Arts i dirigida pel mestre Salvador Uyà i Prat es pregà al nostre personatge que en formés part, cosa que efectuà gustós en el transcurs dels vuit anys que, aproximadament, la nostra

ciutat gaudí de tant excepcional conjunt polifònic, la vàlua del qual fou unànimement reconeguda. L'esmentat període està comprès entre els anys 1957 i 1965.

El dia 4 d'octubre de 1975 per raó d'un momentani delicat estat de salut del mestre Adolf Cabané, director de l'Orfeó de Sabadell, se li ofrenà la direcció d'aquesta massa coral, de la que era cantaire, com és sabut, des de l'any 1945. Amb aquest motiu, féu constar la limitació de les seves aptituds musicals, pròpies de la seva condició de "músic amateur", indicant que "no eren les d'un professional com el mestre Cabané..." No obstant, s'entregà amb entusiasme al seu nou comès que, en absorbir-li molt més temps, l'obligà a acomiadar-se momentàniament dels cantaires de l'Agrupació Coral Talia, després de 27 anys d'ininterrompuda activitat al front d'ella.

El novell mestre de l'Orfeó fou molt ben acollit pels seus antics companys cantaires, realitzant un fructífera i meritòria tasca que, a petició pròpia, donà per acabada en el mes de febrer de 1977 en recomanar a la Junta Directiva i orfeonistes la incorporació del jove mestre Edmon Colomer, professional de prometedora carrera i en la actualitat director de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya. El mestre Olivella retornà gustós a la corda en què habitualment venia cantant des del ja llunyà 1945 i en el transcurs del concert de fi de curs 1976-77 se li féu ofrena de la insígnia

'or de l'Orfeó en prova de reconeixença a la seva abnegada col·laboració i entrega a l'Entitat, amb el beneplàcit dels orfeonistes, Junta directiva i el nombrós públic assistent, ratificant els entusiasmes aplaudiments de tots, la satisfacció unànime dels concurrents a l'acte, per tan justa distinció.

Amb motiu de la celebració del XXVè aniversari de la fundació de la Societat Coral Estrella Daurada que el nostre biografiat ve dirigint des del 1963, fou objecte d'un sentit homenatge de simpatia el diumenge dia 14 de juny de 1981.

El dia primer de Març de 1982 el mestre Olivella i Company donà per acabada la seva dilatada etapa com a orfeonista; el dia 12 de juliol del mateix any fou ratificat com a mestre de la Federació de Cors de Clavé, a la qual ha estat vinculat fins el proppassat mes de juliol de 1985.

Finalment, anotem la reincorporació del nostre personatge com a director a l'Agrupació Coral Talia a partir del dia 2 d'octubre de 1982.

I aquí acaba, momentàniament, l'història artístic del nostre bon amic en Francesc Olivella i Company, fidel seguidor de la gran obra coral i artística portada a cap pel seu pare, l'inoblidable mestre en Josep Olivella i Astals.

I... no acaba aquí tot: els seus fills Josep i Àngels segueixen com l'avi i el seu pare pels viarans de la música i del cant, dirigint en Josep, el Cor dels Amics de l'Òpera i el Cor de la Societat Coral "La Il·lustració Artística" de Sant Quirse del Vallès i l'Àngels la "Coral Rodamon", que dintre els dilatats coneixements de la música que posseeixen hi enrotllen una alta i preuada labor cultural.

Que continuï aquesta tradició familiar i que no s'acabi aquest gran treball que vénen realitzant a la nostra ciutat en pro del cant, aquesta família mereixedora de l'estima i dels més càlids elogis de tots els sabadellencs. ■

